

РЕШЕНИЕ

№ 12246

гр. София, 08.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 17.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **2705** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от АПК вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на А. Р. Д. с постоянен адрес в [населено място], с която иска да бъде осъден ответника Областна дирекция на Министерство на вътрешните работи – С. да ѝ заплати сумата от:

- 30 000 (тридесет хиляди) лева, представляваща обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди вследствие на неоснователното обвиняване от органите на МВР в управление на МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози, осъществено с АУАН серия GA № 839665 от 05.02.2023г. и свързаните с него принудителни административни мерки - „временно отнемане на СУМПС”, както и „прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца”, както и
- сумата от 3 788.40 лева (три хиляди седемстотин осемдесет и осем лева и 40ст.), обезщетение за имуществени вреди в резултат на неработоспособността си, считано от 05.02.2023г. - представляващи разликата между компенсации за временна неработоспособност получени през периода от м. 02.2023г. до м. 06.2023г. и брутното трудово възнаграждение, което ищцата е следвало да получи през същия период, заедно със законната лихва върху исковите суми, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане.

Претендира се присъждане и на разноски по делото.

С Молба от 10.04.24г. се прави уточнение на исковата молба, като претендираните суми да бъдат присъдени като обезщетения за вреди, причинени от издадените от

ответника:

- Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ серия ГА № 839665 от 05.02.2023г., съставен от К. В. Н. – мл. автоконтрольор при ОДМВР С., РУ Е. П.;
- Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №23-0262-000018 от 05.02.2023г. и

- Заповед за прилагане на принудителна административна мярка №23-0262-000019/05.02.2023г., издадени от А. Т. Г. - полицейски инспектор към ОДМВР С., РУ Е. П., за които се твърди, че са отменени от органа, който ги е издал.

С разпореждане от 02.05.24г. съдът е изпратил исковата молба на ответника за отговор в месечен срок. Такъв е постъпил на 10.06.24г., като се оспорва исковата молба по основание и по размер. Според ответника не е налице нито един от кумулативно изискуемите елементи на фактическия състав на отговорността на държавата за вреди. Издадената заповед за налагане на ПАМ не е била обжалвана и е влязла в законоустановена сила, поради което не е налице отменен като незаконосъобразен административен акт. Същото се отнася и за издадената заповед за задържане на лицето, а съставеният АУАН няма самостоятелно значение и не може да се претендира присъждане на вреди от неговото съставяне.

В открито съдебно заседание, чрез адв. Г. се поддържат исковите претенции. Претендира се присъждане на съдебните разноски по представен списък – адвокатско възнаграждение в размер на 4000лева, депозит за ССЧЕ – 250 лева и 10 лева държавна такса.

Ответникът - Областна дирекция на вътрешните работи С. се представлява от юрк. Г., която оспорва исковата молба, счита, че е недоказана, тъй като не се установяват причинно – следствената връзка и вредоносния резултат. Свидетелските показания са дадени от близък на лицето човек, което ги прави необективни, а счетоводната експертиза е неотнормирана към естеството на спора.

Софийска градска прокуратура, чрез прокурор К. намира, че исковата претенция е неоснователна и недоказана, като елементите от фактическия състав на отговорността по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ не са доказани в цялост.

Административен съд София-град, като взе предвид изложеното в исковата молба и представените по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

На 05.02.2023 г. К. В. Н. - мл. автоконтрольор при ОДВМР С., РУ Е. П. съставил против ищцата А. Р. Д. Акт за установяване на административно нарушение № 8396665 за това, че на същата дата в 06,15 часа управлявала лек автомобил „Ф. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], общ. Горна М., по път 1-6, след употреба на наркотични вещества или техни аналози МЕТАМФЕТАМИН. Деянието било установено с техническо средство D. D. test 5000 STK. При съставянето на АУАН било взето свидетелството за управление на МПС на ищцата и били свалени регистрационните табели на собствения ѝ лек автомобил. Била издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 23-0262/ 05.02.2023 г. от А. Т. Г. - полицейски инспектор при РУ Е. П. за налагане на ПАМ „временно отнемане на СУМПС до разрешаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца“.

Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 23-0262/05.02.2023г., издадена също от А. Т. Г. била наложена принудителна административна мярка „прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца“

на л.а. с рег. [рег.номер на МПС] .

На А. Д. бил издаден талон за медицинско изследване № 135525 от 05.02.2023г., като на същата дата 05.02.2023г. в 09.10 часа в сградата на ФСМП Е. П. ищцата дала проба на кръв и урина за биологични изследвания, съгласно Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. На 27.04.2023г. била изготвена съдебно-химико-токсикологична експертиза с рег. № И-4119/27.04.2023г. на ВМА, която установява, че в кръвта и урината на А. Д. не се доказва наличие на наркотични вещества или техни аналози.

Поради липса на извършено от ищцата административно нарушение по издадения АУАН № 839665/05.02.2023г. не е издадено Наказателно постановление, а воденото срещу ищцата производство по ЗАНН е прекратено. Това е дало законен повод на органите на МВР да отменят наложените принудителни административни мерки.

Със Заповед № 262ц-248 от 22.05.2023г. Заповед (ЗППАМ) № 23-0262-000019/05.02.2023 г. с която е наложена принудителната административна мярка „прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца” е отменена. Свидетелството за управление на МПС било върнато на ищцата също в края на месец май.

Според исковата молба, образуваното административно-наказателно производство, започнато с връчването на издадения АУАН № 839665 от 05.02.2023 г. за управление на МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози, както и издадените въз основа на цитирания АУАН заповеди за налагане на принудителни административни мерки причиняват на А. Д. многобройни негативни изживявания. А. Д. работи на постоянна работа като професионален водач на тролейбус в „Столичен електротранспорт” ЕАД. Неоснователно образуваното срещу нея административно-наказателно производство уронило нейното добро име, чест и достойнство. В [населено място], където живее се разчуло за случая, че е имала проблеми с полицията, че е била санкционирана и свидетелството ѝ било отнето, тъй като е употребила наркотици. Съседи, познати и колеги, с които дълги години поддържала добри и коректни отношения, се отдръпнали и станали резервирани след като научили, че по отношение на ищцата е бил издаден АУАН за употреба на наркотици. След като е издаден АУАН и е отнето свидетелството ѝ за управление и е прекратена регистрацията на лекия ѝ автомобил, А. Д. преживява психоемоционален стрес, който довежда до високи стойности на артериално налягане, безсъние, обща тревожност, психоемоционално разстройство. В деня на инцидента е диагностицирана с хипертонично сърце без (застойна) сърдечна недостатъчност и криза, по която причина на А. са издадени болнични листове до края на м. февруари 2023г. Впоследствие психоемоционално разстройство при ищцата се проявява посредством неврологична симптоматика - радикулопатия свързана с болков синдром. По тази причина А. Д. е неспособна и ползва болнични до м. юни 2023 г.

На длъжността си като професионален водач ищцата работи от 1989г. Тъй като е с отнета правоспособност, ищцата е лишена от възможността да работи на заеманата от нея длъжност като професионален водач на тролейбус в „Столичен електротранспорт” ЕАД и е лишена от работна заплата. По делото са приложени болнични листове за временна неспособност, като първият е издаден на 06.02.2023г., с начална дата на неспособността 05.02.23г.(л. 25 от делото). За месеца преди датата на неспособността си - 05.02.2023г. ищцата е получила като брутно трудово

възнаграждение сумата от 2 556,19 лева. За периода на неработоспособността си, считано от м. 02.2023 г. до м. 06.2023 г. ищцата е получила като компенсация за временна неработоспособност сумата от 8 992,55 лева. За същия период ищцата е следвало да получи като брутно трудово възнаграждение сумата в размер на 12 780,95 лева. Разликата между двете суми представлява загуба на доход, която възлиза на 3 788,40 лева .

Освен финансова несигурност това ѝ причинило и постоянно притеснение по отношение на бъдещето ѝ с оглед евентуалната невъзможност да се върне на работното си място, заемано преди започналото срещу нея разследване. Управляваният от ищцата лек автомобил „Ф. К.“, ДК [рег.номер на МПС] е автомобилът който на практика ползва всекидневно, предвид обстоятелството, че А. Д. живее в [населено място], а работи в С. до където пътува всеки ден за работа. Въпросният автомобил се ползва както от нея така и от съпруга ѝ, на когото също се налага да пътува до С. на практика всекидневно. След снемане на регистрацията на МПС, А. и съпругът ѝ не могат изобщо да ползват лекия автомобил - нещо което причинява изключително неудобство, свързано с необходимостта да намерят начин да бъдат транспортирани от [населено място].

В хода на съдебното производство са изслушани свидетелските показания на А. Н. Д. – син на ищцата. Същият заявява, че е присъствал по време на проверката, тъй като майка му се е обадила веднага, когато са я спрели. Направили ѝ тест за алкохол и наркотици. Полицаяте казали, че е употребила някакви амфетамини, майка му помислила, че се шегуват и се изсмяла. Полицаяте отговорили, че не се шегуват и трябва да бъдат свалени регистрационните номера на автомобила и да бъде спрян от движение, както и да ѝ вземат свидетелството за правоуправление. Майка му си направила кръвните изследвания още същия ден. Кръвното изследване излязло май месец. Тя работи като шофьор в Градски транспорт, тролейбусен шофьор е. След като се случило това, започнала да вдига кръвно, била без работа през това време, ходела два пъти в месеца на лекар да я преглеждат, също и в гаража - да пита дали има друга длъжност, която да може да изпълнява, но нямало какво да ѝ предложат. Книжката не може да каже кога са ѝ я върнали. Живеят в [населено място], около 400 души е селото, всички се знаят, всички се познават. С времето всички хора разбрали, започнали да я отбягват, не искали да комуникират с тяхното семейство. Майка му станала нервна, нямала желание да прави битовите неща, които преди правела, като баща му тръгва на път да му приготвя вечеря и други. Още не може да се възстанови психически, все още си го има и срещу тях това отношение малко или много. Освен това, затруднения имали и поради deregистрацията на автомобила, който ползвали за транспорт от селото до С.. Имало и репортаж по телевизията, от който хората разбрали за случая.

Свидетелката А. П. Х. – колежка на ищцата заявява, че разбрала за самокатастрофата, когато се обадила на ищцата по телефона. А. ѝ казала, че е арестувана - някъде към 7,00 - 7 и нещо часа, след като е станало ПТП, тестът ѝ бил положителен за наркотици. А. познава от 1990г. - не е употребявала наркотици, даже и алкохол почти не употребявала. Ползвала се в Столичния електротранспорт с име на много примерна и стриктна в това отношение. Тя обучавала бъдещите водачи и директорът се отнасял с уважение към нея, докато не се получило това. Прекият началник искал да сложи друг колега на нейно място, имало е съмнение, че ще си получи книжката обратно. Колегите започнали да се държат резервирано, подмятали някакви обиди, че е

наркоманка, че станала за смях и резил на стари години. А. като разбрала това нещо, след случката се затворила вкъщи, плачела, изпаднала в депресия, не искала да контактува с колегите, вдигала кръвно, имала главоболие.

По делото е прието заключението на вещо лице, което е дало отговор на следните, формулирани от ищцата въпроси:

1: Какъв в размера на получените средства като компенсации за временна неработоспособност през периода от м. 02.2023г. до м. 06.2023г. от А. Д.?

След направена проверка и анализ на предоставените документи експертизата установява, че от предоставеното удостоверение от НОИ с изх. № 21-00160106/10.07.2023г. става ясен точният размер на получените обезщетения за временна неработоспособност, изплатени от НОИ, а именно: Сумата на получените обезщетения за временна неработоспособност през периода от м.02.2023г. до м. 06.2023г. е в размер на 8 992,55 лв. (Осем хиляди деветстотин деветдесет и два лева и 55 ст.); От предоставеното Удостоверение от „Столичен електротранспорт“ ЕАД е видно, че на ищцата е изплатено брутно трудово възнаграждение за периода м. Ф., представляващо обезщетение за временна неработоспособност дължими от работодателя в размер на 571.68 лв. (петстотин седемдесет и един лева и 68 ст).

Общият размер на получените суми като обезщетения за временна неработоспособност за периода от м.02.2023г. до м. 06.2023г. е 9 494,23 лв. (Девет хиляди четиристотин деветдесет и четири лева и 23 ст.).

2: Какъв е размера на brutното трудово възнаграждение, като се вземат предвид и евентуалните изменения през посочения период?

След направен анализ и изчисления, експертизата е установила, че размерът на brutното трудово възнаграждение, имайки предвид увеличенията на работната заплата считано от 01.03.2023г. и увеличено ДТВ за трудов стаж считано от 01.04.2023г. е в размер на 13 125,97 лв. (Тринадесет хиляди сто двадесет и пет лева и 97ст.). В изчисленията на вещото лице не са взети предвид нощния труд и извънредния труд, т.к. те са променлив показател и няма надеждна база за начисление, освен реално изработени часове.

3: Каква е разликата между компенсации за временна неработоспособност получени през периода от м. 02.2023г. до м. 06. 2023г. и brutното трудово възнаграждение, което ищцата е следвало да получи през същия период?

Разликата между изплатените обезщетения за временна неработоспособност, изплатени както от НОИ, така и от работодателя и изчисленото от експертизата брутно трудово възнаграждение, което ищцата е следвало да получи през същия период (13 125,97лв. – 9 494.23лв.) е в размер на 3 631,74 лв. (Три хиляди шестстотин тридесет и един лева и 74 ст.)

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Така предявеният иск за вреди е ДОПУСТИМ - Заповедта за налагане на ПАМ по чл.171, т.2а, б. „Б“ от ЗДвП е била отменена от органа, който я е издал със Заповед №262з-248/22.05.2023г., което е равносилно по правни последици на оттегляне на административния акт и покрива хипотезата на чл.204, ал.3, пр.2ро АПК. Заповедта за налагане на ПАМ по чл.171, т.1, б.„Б“ също е била отменена, като доказателство не е представено по делото, но се установява, че СУМПС е върнато на ищцата в края на м. май 2023г., като е прекратено и воденото досъдебно производство №166/2023г. на РП

Е. П. с Постановление №206/19.05.2023г. Съставянето на Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ серия ГА № 839665 от 05.02.2023г. от К. В. Н. – мл. автоконтрольор при ОДМВР С., РУ Е. П. не е основание по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Разгледана по същество исковата молба е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Исковата претенция за сумата от 3 788,40 лева обезщетение за имуществени вреди в резултат на неработоспособността си, считано от 05.02.2023г. - представляващи разликата между компенсации за временна неработоспособност получени през периода от м. 02.2023г. до м. 06.2023г. и brutното трудово възнаграждение, което ищцата е следвало да получи през същия период е неоснователна. Ищцата е представила болнични листове, които доказват, че през исковия период тя е била неработоспособна, поради констатирани от органите на медицинската експертиза заболявания – увреждания на междупрешленните дискове в поясния и другите отдели на гръбначния стълб с радикулопатия, хипертонично сърце, генерализирана тревожност, поради което ѝ е предписан домашно – амбулаторен режим на лечение. За времето на отсъствието си от работа е получила следващите ѝ се обезщетения за временна неработоспособност от НЗОК, поради което за същия период не е упражнявала, а и не е била в състояние, поради заболяванията си да упражнява трудовите си функции в Столичен електротранспорт. Това е видно от представените от нея болнични листове, като претенциите ѝ едновременно за удостоверение по надлежния ред нетрудоспособност и от друга страна обезщетение за разликата до пълното трудово възнаграждение, което би получила, ако би била трудоспособна са взаимноизключващи се.

Основателна се явява претенцията на А. Р. Д. за обезщетение за претърпени неимуществени вреди. След съставяне на АУАН е образувано досъдебно производство №206/19.05.2023г. в РУ Е. П. за престъпление по чл.343б, ал.3 от НК, като в деня на проверката са ѝ наложени ПАМ по чл.171, т.1, б. б) от Закона за движение по пътищата - временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 18 месеца и ПАМ по чл.171, т.2а, б. „б“ от ЗДВП – прекратяване на регистрацията на управляваното от нея ППС. След като на 27.04.2023г. излязъл резултатът от химикотоксикологичната експертиза с рег. № И-4119/27.04.2023г. на ВМА се установило, че в кръвта и урината на А. Р. Д. не се доказва наличие на наркотични вещества и/или техните аналози. Със Заповед №262з-248/22.05.2023г. на Инспектор „Пътен контрол“ в РУ Е. П. ОДМВР – С. е отменена издадената ѝ заповед за налагане на ПАМ по чл.171, т.2а, б. „б“ от ЗДВП, на основание чл.91, ал.1 от АПК.

За да възникне отговорност по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ на ответника Областна дирекция на МВР С., заповедта за прилагане на ПАМ, която в последствие е отменена е нужно да е била незаконосъобразно издадена. Оттеглянето и отмяната са волеизявления на издателя на акта, които са насочени към едностранно прекратяване на вече разпоредени права и задължения. Тези волеизявления имат за резултат прекратяване действието на първоначалния акт. В конкретния случай е налице последващ акт на А. Г. - Инспектор „Пътен

контрол“ в РУ Е. П. ОДМВР – С., който прекратява действието на предходната заповед за налагане на ПАМ, издадена също от него, след като е констатиран, въз основа на извършената експертиза във ВМА, че заповедта е издадена незаконосъобразно и при липса на посочените в нея фактически основания. Полицейските органи при РУ Е. П. са издали заповедта за налагане на ПАМ преждевременно, без да изчакат резултата от изследването на кръвната проба (или това с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 ЗДвП), което като стойност е определящо за ангажиране на отговорността.

Временното отнемане на СУМПС на основание чл.171, ал.1, б.Б от ЗДвП е продължило от 05.02.2023г. до към края на месец май 2023г., точната дата не се установява, но периодът е почти четири месеца. През цялото посочено време ищцата А. Р. Д. е била лишена от правоспособност и в невъзможност да ползва автомобила си за собствени и за нуждите на семейството. Също, доказано е претърпяла и психически дискомфорт и страдания от обстоятелството, че с АУАН е била обвинена в шофиране след употреба на наркотични вещества. От разпита на двамата свидетели безспорно се изясни, че е понесла твърдените в исковата молба неимуществени вреди - стрес, безпокойство, уронване на престижа и доброто име в обществото и сред колегите, тъй като е била уличена в нещо, което не е извършила. В местоработата си била известна като много примерна и стриктна и останалите колеги са я възприемали по този начин, в професионалната си среда имала безупречна репутация, доверието на директора било такова, че обучавала бъдещите водачи. Новината за отнемане на свидетелството за правоуправление довело до обрат на отношението на хората към нея. Прекият началник искал да сложи друг колега на нейното място, тъй като имал съмнение, че ще си получи книжката обратно. Колегите започнали да се държат резервирано, подмятали някакви обиди, че е наркоманка, че станала за смях и резил на стари години. А. като разбрала това се затворила вкъщи, плачела, изпаднала в депресия, не искала да контактува с колегите, вдигала кръвно, имала главоболие.

При това положение, ответникът следва да обезщети причинените на ищцата неимуществени вреди - притеснения и неудобства, следствие от лишаването ѝ от правоспособност и прекратяване на регистрацията на собствения ѝ автомобил, продължила почти четири месеца, както и вреди от злепоставянето сред приятели и колеги, като употребяваща наркотични вещества. Претендираният размер от 30 000 е прекомерен, като в случая е приложима разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД, според която обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Съгласно трайно установената съдебна практика, понятието "справедливост" по смисъла на чл. 52 от ЗЗД не е абстрактно, а е свързано с преценката на редица конкретни, обективно съществуващи при всеки отделен случай обстоятелства, които следва да се вземат предвид от съда при определяне на обезщетението за неимуществени вреди. Предвид времетраенето (почти четири месеца) и интензитетът на увреждането (за случилото са научили голям брой лица – познати, съседи, приятели и колеги на ищцата), както и засегнатите от него неимуществени блага (личното достойнство и добро име в обществото и възможност за свободно предвижване със собствения лек

автомобил) справедливо, според настоящият състав е на ищцата да се присъди обезщетение от 10 000 /десет хиляди/ лева. Искът за горницата над 10 000 лева – обезщетение за неимуществени вреди следва да се отхвърли, както и искът за имуществени вреди в размер на 3 788,40 лв.

Поради изхода на делото, на ищцата се дължи присъждане на направените разноски за държавна такса в размер на 10 лева и адвокатско възнаграждение, съответно на уважената част от исковата претенция. Съответно на отхвърлената част от исковата молба се дължи присъждане на юрисконсултско възнаграждение на ответника по реда на чл.78, ал.8 от ГПК, вр. с чл.37 от ЗПП. Претендираното адвокатско възнаграждение е в размер на 4000 лв., според представения договор за правна помощ, като направеното от ответника възражение за прекомерност следва да се отчете и след приспадане по компенсация на юрисконсултското възнаграждение, съдът присъжда разноски на ищцата изчислени на 2100 /две хиляди и сто/ лева.

Воден от горното и на основание на основание чл. 203 и следващите от АПК, АССГ, 11 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи - С. (ОДМВР - С.) да заплати на А. Р. Д., ЕГН [ЕГН] с постоянен адрес в [населено място] сумата от **10 000 /десет хиляди/ лева**, представляваща обезщетение за причинените ѝ неимуществени вреди вследствие неоснователното обвиняване от органите на МВР в управление на МПС след употреба на наркотични вещества или техни аналози и наложената ПАМ по чл.171, т.2А, б. „б“ от ЗДвП, отменена със Заповед №262з-248/22.05.2023г. на А. Г. - Инспектор „Пътен контрол“ при РУ Е. П., ОДМВР С., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба 14.03.2024г. до окончателното плащане.

ОТХВЪРЛЯ исковата претенция на А. Р. Д., ЕГН [ЕГН] за неимуществени вреди за горницата над присъдената сума от 10 000 лева до пълния претендиран размер от 30 000 лева, както и исковата претенция за обезщетение за имуществени вреди от 3 788,40 лева - резултат на неработоспособността си, считано от 05.02.2023г. - представляващи разликата между компенсации за временна неработоспособност получени през периода от м. 02.2023г. до м. 06.2023г. и брутното трудово възнаграждение, което ищцата е следвало да получи през същия период.

ОСЪЖДА Областна дирекция на Министерството на вътрешните работи - С. (ОДМВР - С.) да заплати на А. Р. Д., ЕГН [ЕГН] разноски по делото по компенсация в размер на 2100 /две хиляди и сто/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ:

